

**DET KONGELIGE
KOMMUNAL- OG REGIONALDEPARTEMENT**
Statsråden

Røyken kommune
Ordføreren
Rådhuset
3440 RØYKEN

Deres ref

Vår ref
02/5255 - 4

Dato
24.09.2002

Regnskapsmessig behandling av markedsbaserte finansielle omløpsmidler.

Jeg viser til ditt brev av 3. september 2002.

Gjennom endringer i kommuneloven, som trådte i kraft for 2001, ble kommunene gitt langt større frihet i sin finansforvaltning enn tidligere. Betingelsen for den økte frihet, som framgår direkte av regelverket, var at kommunestyret gjennom fastsetting av strategi på dette området tok stilling blant annet til den risiko kommunen var villig til å løpe.

Statistikk viste at kommunene på 90-tallet plasserte en økende andel av ledige midler i ikke-rentebærende papirer, til dels utstedt i fremmed valuta. Statistikken viste også at kommunene plasserte midler i papirer med større potensiell avkastning. Plassering i slike papirer innebærer normalt mindre forutsigbar årlig avkastning. Dette dilemma bør og vil stå sentralt i en finansstrategi.

Markedsbaserte finansielle omløpsmidler kan forenklet sies å være en gruppe plasseringer av midler hvor avkastning er det primære formålet. For enkelte plasseringers vedkommende, slik som bankinnskudd og obligasjoner, vil årlig avkastning kunne angis med liten usikkerhet. For andre plasseringer er det stor usikkerhet med hensyn til årlig avkastning. Årlig avkastning, når avkastning er formålet, bør være sammenlignbar mellom kommuner, selv om noen kommuner har lagt større vekt på forutsigbarhet enn andre. Å endre dagens verdivurderingsregler ville gi mindre sammenlignbarhet, og dermed svekke regnskapets verdi. Å gå tilbake til reglene som gjaldt før 2000, ville dessuten gi større svingninger i inntekter og utgifter.

sendt
24.9.02
KTH

Etter vår oppfatning er sammenligningen mellom finansavkastning og pensjonsutgifter når det gjelder regnskapsmessig håndtering lite relevant. Kommuner er i praksis pålagt å ha en fondsbasert pensjonsordning. Slik regelverket er utformet, må kommunene ta de likviditetsmessige svingninger i pensjonspremier for gitt, og kan i svært liten grad som enkeltkommune påvirke slike svingninger. Når det gjelder plasseringer av kommunens egne midler, er nettopp grad av svingninger blant de forhold kommunen skal ta stilling til. Ønsker kommunen ikke svingninger av betydning, må den velge plasseringer med forutsigbar årlig avkastning.

Jeg har forståelse for de problemer en negativ avkastning gir for kommuneøkonomien. Det er imidlertid en realitet at kommunens plasseringer er mindre verdt i dag enn 1-2 år tilbake. Regnskapet bør få fram, snarere enn skjule realitetene.

Med hilsen

Erna Solberg